

מסורת הש"ס

(א) לקמן מג: סא.; (ב) לקמן
מג. נט: קדושין מז.;
(ג) לעיל ט: נט: [ע"ש];
(ד) לקמן ס.; (ה) [ע"י תוס'
כתובות ל: ד"ה רב אשי].

1. בִּי תֵצֵא אֵשׁ וּמִצָּהָה
קָצִים וְנֹאכַל גְּדִישׁ אוֹ
הַקֶּמֶה אוֹ הַשֹּׂדֶה שֶׁלֹּם
יִשְׁלֹם הַמִּבְעֵר אֶת
הַבְּעֵרָה; שְׁמוֹת כֹּה הֵ

[illegible][illegible]

לאפוש. גמליה צטעינה עד שמכנס לתוך החנות: והיה גדי כפות לו. לגדיש: ועבד סמוך לו. לגדיש: ונשרף עמו חייב. אגדי ואגדיש לפי שאין לו דין מיתה בשביל העבד שהיה לו לזרוח: עבד כפות לו וגדי סמוך לו ונשרפו עמו פטור. אגדי ואגדיש דקס ליה דדרבה

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed

נקס ינקס (שמות כ"א). והא' דנקט
גדי משום דמוקמינן לקמן בגדי דחד
ועבד דחד דגדיש ועבד ליכא
לאוקמי הכי דאורחא דמלתא לשדורי
איניש עבדיה לשמור גדישו. ואיידי
דנקט גדי עבד כפות וסמוך נקט
גדי גדי כפות וסמוך ואל"ף דגדי
אין לומר היה לו לצרות שג"ר אין לו
דעת ואם אינו כפות וסמוך נמי חייב
דלאמרינן בשילהי פרכין (דף ס"ו.)
שורו כממונו: אם קטל שוריה
עבדא ה"נ דלא ליהייב ממון הא
כתיב כסף שלשים צופים יתן לאדוניו
(שמות כ"ב). שהל"ם גופו של עבד. דלא
ודאי ממנו כהרוג: בגדי דחד ועבדא
דחד. ואינטריק לשאמועניק דלע"ג
דאין חייב מיתה בשביל הגדי מפסד
בעל הגדי: אילו מסר שורו לחרש
ה"נ דלא מתייבב. הא אמרינן בפ"ק
(ד' י.) חומר בשור מחלש שאם מפסד
לחרש חייב: גחלם וליצב. החרש
ללא דמי לשור דשור מוזמן להזיק
אבל הא דגחלת חרש עבד לזיק
להזיק: כזי היזיקא. מוזמן היזיקו
והוי כשורו: ור' יוחנן אמר אפילו
שלהפס פטור. ור' יוחנן לטעמיה
דאמר (ש"א) אשן משום חזיו והכא חזיו
דחרש הן: גוזול. עזים יבשים:
וסילתא. עזים קטנים דקים דהאי
ודאי פושע הוא: טאל מעלמא.
משמע וליכא לאוקמי קרא כשהל"ם
הוא עצמו גדישו של חזיווין אלא

במוך שלו הדליק והאש הלכה מעצמה ואפילו הכי קרי מצעיר את הצערה כאלו הדליקו בעצמו אלמא אשו משום חליו:
במוך

וַיֵּן דַּהֲכֹסם (לְקַח דָּף סֵפֶר) בַּתֵּר פְּלוּגַתָּא דְעֻמּוֹן דִּר' יְהוּדָה וּרְבָנָן וּבַתֵּר
שִׁמְשֵׁלִם כֹּל מַה שִּׁבְחוּכָה שָׁכָן דִּרְךָ בְּנֵי אֲדָם לְהִינֵחַ בְּצִמְתִּים וְהַסְפִּיק
תַּכְתּוּכָה מֵיִיד וְאִפְּלִי לַמִּדָּה אֲשֶׁר מִשּׁוּם חֲזִיוֹ דְלֹא שִׁיךְ בִּידֵיהִי לַמַּפְטָר
הַעֲבָד וְאֵעִיג דְּשִׁרִּיפַת הַעֲבָד מִחֲמַת חֲזִיוֹ וְשִׁרִּיפַת גְּדִי מִחֲמַת מִמּוֹנוֹ
לְוַתְדֵּה דְלַמִּדָּה מִשּׁוּם מִמּוֹנוֹ מוֹקִי שִׁבְשִׁבִּית בְּגִפּוּס לֹא עֲבָד וּפְטָרִין
דְּקִטָּה בִּין וְלֹא נִקְטָה גְרִישׁ וּבְקוֹטְרִים פִּי' מִשּׁוּם דְּמַסְקִין בְּגִדֵי דַחַד
וּבְלִפְיֻרֹשׁ וְלֹא הָא דְּפִרִּיךְ מֵאִיל מִיִּמְרָא הוּא מֵאִיל לְמִימַר וְלִטְעֻמִּין
וְיִיבִי. פִּי' הָא חֲכִיב כִּסְף שְׁלִישִׁים שְׁקִלִים יִתֵּן לְאֻדּוּיֹו וְקִשָּׁה דֹאס רִכָּה
פִּי' (דָּף ט:) אֲמַרְיִין דְּהַשּׁוּר מִשְׁלֵם שְׁלִישִׁים שֶׁל עֲבָד מִשְׁאֲכִיכ בָּשָׁר וְאִם
מִמּוֹנוֹ מִקְּסָם וּכְרִי' לִרְיִי דְּהִי פִּרִּיךְ הִי' דְלֹא מִחִיבִּים בְּמִמּוֹן שְׁהִיךְ עִם
יֵה: **בְּגִדֵי דַחַד וְעִבְרָא דַחַד.** וְכֵן נִמֵּי אָמַר רַבָּא בִּפ' בֵּן סוֹרֵר
כִּלְשִׁים בֵּין שֶׁל נִרְדָּף בֵּין שֶׁל כָּל אִדָּם פְּטוֹר וְקִשָּׁה דְּבִפ' דְּסִנְהֶדְרִין
יִי' דִּכְל רִיזָּה אֲחֵר חֲזִירוֹ חֲשִׁיב מִיתָה וְתַשְׁלוּמִין לֵאחֲד מִשּׁוּם דְּמִחִיבִּים
מִיתָה לֹא וְתַשְׁלוּמִין לֹא פְטוֹר לְבַד מֵעֵדִים וּזְמוּמִין דְּעֵינִין שִׁמְשֵׁלִים
פְטוֹר הֵסֵם מִשּׁוּם דְּבַהֲהוּא גִבְרָא מִתְקַיִים כֹּאשֶׁר זִמְס וְהִבִּיא רִכָּה
הָא אִם יֵהִי אֲסוֹן לֹא יַעֲנֵם וְהֵסֵם מִיתָה לֵאשָׁה וְתַשְׁלוּמִין לְעַבֵּל וְמִיָּהוּ
שֶׁן גּוֹף אֲחֵד דֹּאִי לֹא הִי לִמְאִי דְעֵינִי לְמִימַר מִעִיקָרָה בִּפ' בֵּן סוֹרֵר
הוּא מִשְׁנֵי לִיָּה לְקָרָא וְעוֹד הִבִּיא רִכָּה דַחַת בְּחִמְלִיָּין (דָּף נ:) דְּהוּא
הָא אֵעִיג דְּהוּי מִיתָה לְשִׁמְשֵׁי תַשְׁלוּמִין לְחֲזִירוֹ וְאִין זֶה דִּיקוּקָא דְזֶה
וְעִבְרָא דַחַד טַפִּי מִמֵּם שְׁהִי שֶׁל אֲחֵד הֵלָּא אִין מִתְחִיבִּים מִיתָה לְפִי
וְיִבְרִי לְדַחּוּם דְּמִמֵּם גִּל מִדּוּשׁ וְיִוִּרֵס:

וְכָן נִמְי מַחֲיִיב וְאִי לֹא חֲשִׁיב כְּרוּם מֵאִיִּה א"כ מֵה קִשָּׁה לר"ל הֵא לֹא דִמֵּי
לְהִזְיָק כְּרוּם מֵאִיִּה וְאוֹמֵר ר"י לִדְמֵי אִשּׁוּ מִשּׁוּם חֲזִיו הוּא לֹא מַחֲיִיב
הֵבֵא אִין מַעֲשֶׂה הַשּׁוֹלֵם קִרְבּוֹ לְיֹדְעֵי הַיּוֹק הַלֵּכֵךְ לֹא דִמֵּי לְתַחֲיוֹ דְּחֲזִיו
וְהֵי אִמְסַר שׁוֹרֵי קִשּׁוֹר כְּרֵאִי לְתַרַם דְּחִיִּיב דְּרַבְּרוּ (א) לְנִטְוִיר ע"י עֲסָקִיו
וְהֵי בִּצְמֵר לֹא צִלְהָה לֹא מִשּׁוּם דְּחִיִּיב לְנִטְוִיר דְּחִיִּיב לֹא אִשּׁוּ מִשּׁוּם
שֶׁלֹּחֶה לֹא צִרִי הִיָּקֵא כְּמוֹ שׁוֹר כְּדִלְמִדְרֵינֵי צִפְרִיָּה קִמָּה (דף ע"ג):

רִישָׁא בעל גמל חייב וכו'. אע"ג דמעיקרא נמי הו' טעמא דרישא וסיפא הכי אלא דמעיקרא היה הטעם פשוט יותר למאן דאמר אשו משום חזיו דמתחייב בעל הגמל על תחלת הדלקת הפשתן ואע"פ שהאש הולכת מעצמה ע"י רוח מזויה אבל

על שמסכסכת הצירה וזוה לא פשע
כ"כ שלא ראה הדליקה עד שעמדה
סמוך לצירה ואז לא היה יכול לסלקה
לפי שעמדה להטיל מימיה ולכן
הונכך לפרש דפ"ה חייב דלא איבעי
ליה לאפשיי בטעיניה דהוה ליה
לפלאסוקי אלעמיה כשיננס פשמו
למחר החנות ותדליק צנר ותעמוד
להטיל מימיה לא יוכל לסלקה משם:
וזהו גרי כפות לו. תימה דליתני
צרישא גדי ועצד סמוך
וצביספא גדי ועצד כפות דהוי צרותא
טפי ופי' רצ"ס דגדי נמי היה לו
לצרות וצרישא דקתני גדי כפות ועצד
סמוך דוקא צב"ס חייב וצביספא גדי
סמוך ועצד כפות לו פי' אי עצד
ככפות לו וה"פ גדי סמוך לו ועצד כמו
שאמר צרישא שהיה סמוך לו פטור
לאע"ג דלא קס ליה דצדעה מיניה
משום דהיה לו לצרות ועצד כפות
לו וגדי כמו כן כפות כמו שאמר
צרישא פטור לאע"ג דלא היה לו
לצרות דקס ליה דצדעה מיניה
להסווא דסוף פירקין (ד' ס.) עצדו
כגופו שורו כממונו איירי צעצד ושור
ככפות והצעלים עומדים אלס
וכשהניח הגחלת על צד עצדו פטור
שמשבח בלבו שהאדון יסירנה ולא
יסמוך אתגלומין אבל כשהניח על
בלב שורו אינו חושש האדון להסירה
לפני שישלם לו דמי שורו ור"מ מפרש
לדאטריד גדי כפות דחייב לאע"ג

[illegible]